กฎกระทรวง
ฉะบับที่ 7 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490[1]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 (7) และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ก. บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ 1. บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ คือที่เลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ก็ดี หรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินก็ดี โดยผู้ขุดหรือสร้างหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดรวมกันให้เพิ่มจำนวนหรือเพิ่มน้ำหนักยิ่งขึ้น

ข. การขุดเรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ 2. ผู้ใดประสงค์จะขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ต้องยื่นคำขออนุญาตตามแบบพิมพ์ (คำขอ 4) ต่อท้ายกฎกระทรวง (ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยบ่อล่อสัตว์น้ำ ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่

ข้อ 3. เมื่อได้รับคำขออนุญาตตามข้อ 2 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอ เมื่อเห็นสมควรอนุญาต ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 4 ต่อท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2490) ว่าด้วยบ่อล่อสัตว์น้ำ ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

ข้อ 4. ใบอนุญาตตามข้อ 3 ทุกฉบับ ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อในใบอนุญาต

---

[1] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 64/ตอนที่ 17/ฉบับพิเศษ หน้า 27/14 เมษายน 2490

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ